

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 65

24. října 2022

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2022/C 408/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2022/C 408/02	Věc C-184/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litva) – OT v. Vyriausioji tarnybinės etikos komisija („Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Listina základních práv Evropské unie – Články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 – Směrnice 95/46/ES – Článek 7 písm. c) – Článek 8 odst. 1 – Nařízení (EU) 2016/679 – Článek 6 odst. 1 první pododstavec písm. c) a odst. 3 druhý pododstavec – Článek 9 odst. 1 – Zpracování nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje – Cíl veřejného zájmu – Proporcionalita – Zpracování zvláštních kategorií osobních údajů – Vnitrostátní právní úprava ukládající povinnost zveřejnit na internetu údaje obsažené v prohlášeních o soukromých zájmech fyzických osob pracujících ve veřejné službě nebo vedoucích sdružení či organizací, které jsou příjemci veřejných prostředků – Předcházení střetům zájmů a korupci ve veřejném sektoru“)	2
2022/C 408/03	Spojené věci C-273/20 a C-355/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Bundesrepublik Deutschland v. SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20) („Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Přistěhovalecká politika – Právo na sloučení rodiny – Směrnice 2003/86/ES – Článek 10 odst. 3 písm. a) – Článek 16 odst. 1 písm. b) – Pojem „nezletilé dítě“ – Pojem „skutečný rodinný život“ – Zletilá osoba žádající o sloučení rodiny s nezletilou osobou, které bylo přiznáno postavení uprchlíka – Rozhodný den pro posouzení nezletilosti“)	3

2022/C 408/04	Věc C-279/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Bundesrepublik Deutschland v. XC („Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Přistěhovalecká politika – Právo na sloučení rodiny – Směrnice 2003/86/ES – Článek 4 odst. 1 první pododstavec písm. c) – Pojem ‚nezletilé dítě‘ – Článek 16 odst. 1 písm. b) – Pojem ‚skutečný rodinný život‘ – Dítě žádající o sloučení rodiny se svým otcem, jemuž bylo přiznáno právní postavení uprchlíka – Datum rozhodné pro posouzení nezletilosti“)	4
2022/C 408/05	Věc C-332/20: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa v. Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato („Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Koncesní smlouvy – Založení společnosti se smíšeným kapitálem – Přidělení správy ‚integrativní školské služby‘ této společnosti – Určení soukromého společníka na základě zadávacího řízení – Směrnice 2014/23/EU – Článek 38 – Směrnice 2014/24/EU – Článek 58 – Použitelnost – Kritéria in house – Požadavek minimální účasti soukromého společníka na kapitálu společnosti se smíšeným kapitálem – Nepřímá účast veřejného zadavatele na kapitálu soukromého společníka – Kvalifikační kritéria“)	5
2022/C 408/06	Věc C-352/20: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt. v. Magyar Nemzeti Bank („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Směrnice 2009/65/ES – Subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) – Směrnice 2011/61/EU – Alternativní investiční fondy – Zásady a postupy odměňování členů vrcholného vedení správcovské společnosti SKIPCP nebo správce alternativního investičního fondu – Dividendy vyplácené některým vedoucím pracovníkům – Pojem ‚odměňování‘ – Článek 17 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie – Právo na vlastnictví“)	6
2022/C 408/07	Věc C-391/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Latvijas Republikas Satversmes tiesa – Lotyšsko) – řízení zahájené na návrh Borisse Čileviče a dalších („Řízení o předběžné otázce – Článek 49 SFEU – Svoboda usazování – Omezení – Odůvodnění – Organizace vzdělávacího systému – Vysoké školy – Povinnost poskytovat studijní programy v úředním jazyce dotyčného členského státu – Článek 4 odst. 2 SEU – Národní identita členského státu – Ochrana a podpora úředního jazyka členského státu – Zásada proporcionality“)	7
2022/C 408/08	Věc C-411/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Bremen – Německo) – S v. Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit („Řízení o předběžné otázce – Občanství Unie – Volný pohyb osob – Rovné zacházení – Směrnice 2004/38/ES – Článek 24 odst. 1 a 2 – Dávky sociálního zabezpečení – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 4 – Rodinné dávky – Vyloučení ekonomicky neaktivních státních příslušníků jiných členských států po dobu prvních tří měsíců pobytu v hostitelském členském státě“)	7
2022/C 408/09	Věc C-501/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Barcelona – Španělsko) – M P A v. LC D N M T („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské odpovědnosti – Nařízení (ES) č. 2201/2003 – Články 3, 6 až 8 a 14 – Pojem ‚obvyklé bydliště‘ – Příslušnost, uznávání, výkon rozhodnutí a spolupráce ve věcech vyživovacích povinností – Nařízení (ES) č. 4/2009 – Články 3 a 7 – Státní příslušníci dvou různých členských států pobývající ve třetím státě jako smluvní zaměstnanci vyslaní na delegaci Evropské unie v tomto třetím státě – Určení příslušnosti – Forum necessitatis“)	8
2022/C 408/10	Věc C-588/20: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hannover – Německo) – Landkreis Northeim v. Daimler AG („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Článek 101 SEU – Žaloby o náhradu škody v případě porušení právních předpisů Evropské unie o hospodářské soutěži – Rozhodnutí Evropské komise, kterým se konstatuje protiprávní jednání – Postup při narovnání – Produkty, kterých se dotklo protiprávní jednání – Specializovaná nákladní vozidla – Nákladní vozidla na svoz komunálního odpadu“)	9
2022/C 408/11	Věc C-614/20: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tallinna Halduskohus – Estonsko) – AS Lux Express Estonia v. Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1370/2007 – Veřejné služby v přepravě cestujících po železnici a silnici – Povinnost přepravovat určité kategorie cestujících bezplatně, stanovená obecnými pravidly – Povinnost příslušného orgánu poskytnout provozovatelům kompenzaci za veřejné služby – Metoda výpočtu“)	10

2022/C 408/12	Věc C-624/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam – Nizozemsko) – E.K. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2003/109/ES – Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty – Dosah – Státní příslušník třetí země, který má právo pobytu na základě článku 20 SFEU – Článek 3 odst. 2 písm. e) – Pobyt výhradně na základě přechodných důvodů – Autonomní pojem unijního práva“)	11
2022/C 408/13	Věc C-659/20: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu – Česká republika) – ET v. Ministerstvo životního prostředí („Řízení o předběžné otázce – Ochrana druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi – Nařízení (ES) č. 338/97 – Článek 8 odst. 3 písm. d) – Pojem „exempláře živočišných druhů narozené a odchované v zajetí“ – Nařízení (ES) č. 865/2006 – Článek 1 bod 3 – Pojem „chovné hejno“ – Článek 54 bod 2 – Založení chovného hejna – Kontrola rodového původu“)	12
2022/C 408/14	Věc C-716/20: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal de Justiça – Portugalsko) – RTL Television GmbH v. Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A. („Řízení o předběžné otázce – Autorské právo a práva s ním související – Družicové vysílání a kabelový přenos – Směrnice 93/83/EHS – Článek 1 odst. 3 – Pojem „kabelový přenos“ – Poskytovatel přenosu, který nemá postavení provozovatele kabelového vysílání – Současné, neměněné a nekrácené šíření televizního nebo rozhlasového programu vysílaného pomocí družice a zamýšleného pro příjem veřejností, které uskutečňuje provozovatel hotelového zařízení pomocí parabolické antény, kabelu a televizních nebo rozhlasových přijímačů – Neexistence“)	13
2022/C 408/15	Věc C-720/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Cottbus – Německo) – RO, zastoupená zákonnými zástupci v. Bundesrepublik Deutschland („Řízení o předběžné otázce – Společná azylová politika – Kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu – Nařízení (EU) č. 604/2013 (Dublin III) – Žádost o mezinárodní ochranu podaná nezletilou osobou v členském státě jejího narození – Rodiče této nezletilé osoby, kterým bylo dříve přiznáno postavení uprchlíka v jiném členském státě – Článek 3 odst. 2 – Článek 9 – Článek 20 odst. 3 – Směrnice 2013/32/EU – Článek 33 odst. 2 písm. a) – Přípustnost žádosti o mezinárodní ochranu a příslušnost pro její posouzení“)	14
2022/C 408/16	Věc C-19/21: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Nizozemsko) – I, S v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 604/2013 – Kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu – Článek 8 odst. 2 a čl. 27 odst. 1 – Nezletilá osoba bez doprovodu, jejíž příbuzný se oprávněně nachází na území jiného členského státu – Zamítnutí žádosti o převzetí této nezletilé osoby tímto členským státem – Právo uvedené nezletilé osoby nebo tohoto příbuzného na účinný opravný prostředek proti rozhodnutí o zamítnutí – Články 7, 24 a 47 Listiny základních práv Evropské unie – Nejlepší zájem dítěte“)	15
2022/C 408/17	Spojené věci C-80/21 až C-82/21: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Polsko) – E.K., S.K. v. D.B.P. (C-80/21) a B.S., W.S. v. M. (C-81/21) a B.S., Ł.S. v. M. (C-82/21) („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 – Smlouvy o hypotečním úvěru – Účinky konstatování zneužívající povahy ujednání – Promlčení – Zásada efektivit“)	15
2022/C 408/18	Věc C-98/21: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt R v. W-GmbH („Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1, čl. 9 odst. 1, článek 167 a čl. 168 písm. a) – Odpočet daně zaplacené na vstupu – Pojem „osoba povinná k dani“ – Holdingová společnost – Výdaje spojené s nepeněžitým příplatkem společníka dceřiným společenstvem – Neexistence podílu výdajů na režijních nákladech – Činnosti dceřiných společností, z nichž většina je osvobozená od daně“)	17

2022/C 408/19	Věc C-263/21: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC) v. Administración del Estado a další („Řízení o předběžné otázce – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Článek 5 odst. 2 písm. b) – Vylučné právo na rozmnožování – Výjimka – Rozmnoženiny pro soukromé užití – Poplatek – Osvobození ex ante – Osvědčení o osvobození vydané soukromoprávním subjektem kontrolovaným výhradně společnostmi pro správu autorských práv – Kontrolní pravomoci tohoto subjektu“)	17
2022/C 408/20	Věc C-267/21: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunsko) – Uniqa Asigurări SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 56 – Pojišťovací služby – Místo rozhodné pro vznik daňové povinnosti – Služby likvidace pojistných událostí poskytované třetími společnostmi jménem a na účet pojistitele“)	18
2022/C 408/21	Věc C-294/21: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Lucembursko) – État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA v. Navitours Sàrl („Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Šestá směrnice 77/388/EHS – Článek 2 odst. 1 – Oblast působnosti – Zdanitelná plnění – Článek 9 odst. 2 písm. b) – Místo poskytování přepravních služeb – Výletní plavby po Mosele – Řeka se statusem kondominia“)	19
2022/C 408/22	Věc C-319/21: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte d'appello di Venezia – Itálie) – Agecontrol SpA v. ZR, Lidl Italia Srl („Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná organizace trhů – Nařízení (ES) č. 1234/2007 – Balené čerstvé ovoce a zelenina – Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 – Kontrola shody – Přeprava na prodejní místo téže marketingové společnosti – Průvodní doklad – Uvedení země původu“)	20
2022/C 408/23	Věc C-368/21: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – R.T. v. Hauptzollamt Hamburg („Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Celní kodex Unie – Nařízení (ES) č. 952/2013 – Místo vzniku celního dluhu – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 30 – Článek 60 – Článek 71 odst. 1 – Uskutečnění zdanitelného plnění a vznik daňové povinnosti k DPH při dovozu – Místo vzniku daňového dluhu – Zjištění nesplnění povinnosti uložené unijními celními předpisy – Určení místa dovozu zboží – Dopravní prostředek registrovaný ve třetí zemi a dopravený do Evropské unie v rozporu s celními předpisy“)	20
2022/C 408/24	Věc C-399/21: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Svea Hovrätt – Švédsko) – IRnova AB v. FLIR Systems AB („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 24 bod 4 – Výlučná příslušnost – Příslušnost ve věcech zápisu nebo platnosti patentů – Působnost – Přihláška patentu a patent udělený ve třetím státě – Postavení vynálezce – Nositel práva k vynálezu“)	21
2022/C 408/25	Věc C-422/21: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Ministero dell'Interno v. TO („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Osoby žádající o mezinárodní ochranu – Směrnice 2013/33/EU – Článek 20 odst. 4 a 5 – Použití hrubého násilí – Právo členských států stanovit uplatnitelné sankce – Rozsah – Odnětí výhod materiálních podmínek přijetí“)	22
2022/C 408/26	Věc C-507/21 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 8. září 2022 – Puma SE a další v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu – Provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 – Opětovné uložení konečného antidumpingového cla – Pravomoc <i>ratione temporis</i> – Zásada nediskriminace“)	22

2022/C 408/27	Věc C-188/22: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Okręgowego w Opolu – Polsko) – VP („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech – Nařízení (ES) č. 1206/2001 – Dokazování – Písemné prohlášení osoby s bydlištěm v jiném členském státě než je členský stát příslušného soudu – Možnost využití prostředku dokazování stanoveného vnitrostátním právem, ale nikoli tímto nařízením“)	23
2022/C 408/28	Věc C-205/22: Usnesení Soudního dvora ze dne 8. července 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunsko) – C.D.A. v. I. J., N. L. (Vyškrtnutí)	23
2022/C 408/29	Věc C-36/22: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. ledna 2022 Silviou González Sordo a dalšími proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2021 ve věci T-642/21, González Sordo a další v. Komise	24
2022/C 408/30	Věc C-37/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. ledna 2022 GZ (*) a dalšími proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2021 ve věci T-687/21, GZ (*) a další v. Komise	24
2022/C 408/31	Věc C-38/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. ledna 2022 Josém Antonio Santosem Cañibano a dalšími proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2021 ve věci T-649/21, Santos Cañibano a další v. Komise	25
2022/C 408/32	Věc C-39/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. ledna 2022 Enolem Velasco Grandou a dalšími proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2021 ve věci T-658/21, Velasco Granda a další v. Komise	25
2022/C 408/33	Věc C-40/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. ledna 2022 Ramónem Baides Fernándezem a dalšími proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2021 ve věci T-659/21, Baides Fernández a další v. Komise	25
2022/C 408/34	Věc C-195/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. března 2022 Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 27. ledna 2022 ve věci T-736/21, PTTAZ v. Komise	26
2022/C 408/35	Věc C-400/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Berlin (Německo) dne 16. června 2022 – VT a UR v. Conny GmbH	26
2022/C 408/36	Věc C-427/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven kasacionen sad (Bulharsko) dne 28. června 2022 – trestní řízení proti BG	27
2022/C 408/37	Věc C-430/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializováním trestním soudem (Bulharsko) dne 28. června 2022 – trestní řízení proti WB	27
2022/C 408/38	Věc C-432/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 28. června 2022 – trestní řízení proti PT, SD	28
2022/C 408/39	Věc C-438/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 4. července 2022 – „Em akaunt BG“ EOOD v. „Zaštrahovatelno akcionerno družestvo Armeets“ AD	28
2022/C 408/40	Věc C-441/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven administrativen sad (Bulharsko) dne 5. července 2022 – Zamestnik-ministar na regionalното разvítie i blagoustrojstvoto i rakovoditel na Upravljavaštia organ na operativna programa „Regioni v rastež“ 2014-2020 v. Obština Razgrad	30
2022/C 408/41	Věc C-443/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven administrativen sad (Bulharsko) dne 5. července 2022 – Zamestnik ministar na regionalното разvítie i blagoustrojstvoto i rakovoditel na Nacionalnia organ po programa „INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020“ v. Obština Balčik	31
2022/C 408/42	Věc C-450/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 6. července 2022 – Caixabank SA a další v. ADICAE a další	32

2022/C 408/43	Věc C-468/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 13. července 2022 – trestní řízení proti VB	33
2022/C 408/44	Věc C-534/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. srpna 2022 Robertem Aquinem proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 1. června 2022 ve věci T-253/21, Aquino v. Parlament	33
2022/C 408/45	Věc C-546/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 16. srpna 2022 – GF v. Schauinsland-Reisen GmbH	34
2022/C 408/46	Věc C-265/21: Usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 21. července 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles – Belgie) – AB, AB-CD v. Z EF	35
2022/C 408/47	Věc C-481/21: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 9. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Wiesbaden – Německo) – TX v. Spolková republika Německo	35
Tribunál		
2022/C 408/48	Věc T-483/22: Žaloba podaná dne 4. srpna 2022 – Genzyme Europe v. Komise	36
2022/C 408/49	Věc T-507/22: Žaloba podaná dne 19. srpna 2022 – Schrom Farms v. Komise	37
2022/C 408/50	Věc T-536/22: Žaloba podaná dne 31. srpna 2022 – PAN Europe v. Komise	38
2022/C 408/51	Věc T-541/22: Žaloba podaná dne 2. září 2022 – Sanity Group v. EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)	38
2022/C 408/52	Věc T-542/22: Žaloba podaná dne 4. září 2022 – Martin Rodrigo v. EUIPO – Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)	39
2022/C 408/53	Věc T-543/22: Žaloba podaná dne 5. září 2022 – Laboratorios Ern v. EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)	40
2022/C 408/54	Věc T-549/22: Žaloba podaná dne 6. září 2022 – Prolactal v. EUIPO – Prolàctea (PROLACTAL)	40
2022/C 408/55	Věc T-552/22: Žaloba podaná dne 7. září 2022 – mataharispaclub v EUIPO – Rouha (SpaClubMatahari)	41
2022/C 408/56	Věc T-555/22: Žaloba podaná dne 9. září 2022 – Francie v. Komise	42
2022/C 408/57	Věc T-565/22: Žaloba podaná dne 13. září 2022 – HF v. Parlament	43
2022/C 408/58	Věc T-474/21: Usnesení Tribunálu ze dne 8. září 2022 – Schenk Italia v. EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)	43
2022/C 408/59	Věc T-608/21: Usnesení Tribunálu ze dne 8. září 2022 – Automobiles Citroën v. EUIPO – Polestar (Zobrazení dvou proti sobě natočených hrotů šípů)	44
2022/C 408/60	Věc T-625/21: Usnesení Tribunálu ze dne 8. září 2022 – Automobiles Citroën v. EUIPO – Polestar (Zobrazení dvou proti sobě natočených hrotů šípů)	44

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2022/C 408/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 398, 17.10.2022

Dřívější publikace

Úř. věst. C 389, 10.10.2022

Úř. věst. C 380, 3.10.2022

Úř. věst. C 368, 26.9.2022

Úř. věst. C 359, 19.9.2022

Úř. věst. C 340, 5.9.2022

Úř. věst. C 326, 29.8.2022

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litva) – OT v. Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Věc C-184/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Listina základních práv Evropské unie – Články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 – Směrnice 95/46/ES – Článek 7 písm. c) – Článek 8 odst. 1 – Nařízení (EÚ) 2016/679 – Článek 6 odst. 1 první pododstavec písm. c) a odst. 3 druhý pododstavec – Článek 9 odst. 1 – Zpracování nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje – Cíl veřejného zájmu – Proporcionalita – Zpracování zvláštních kategorií osobních údajů – Vnitrostátní právní úprava ukládající povinnost zveřejnit na internetu údaje obsažené v prohlášeních o soukromých zájmech fyzických osob pracujících ve veřejné službě nebo vedoucích sdružení či organizací, které jsou příjemci veřejných prostředků – Předcházení střetům zájmů a korupci ve veřejném sektoru“)

(2022/C 408/02)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobce: OT

Žalovaný: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

za účasti: Fondas „Nevyriausybių organizacijų informacijos ir paramos centras“

Výrok

- 1) Článek 7 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a čl. 6 odst. 1 první pododstavec písm. c) a odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), musí být s ohledem na články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že se na internetu zveřejňují prohlášení o soukromých zájmech, která musí předkládat každý ředitel organizace, jež je příjemcem veřejných prostředků, jsou-li takto zveřejňovány zejména jmenovité údaje o jeho manželce/manželovi, družce/druhoví či partnerce/partnerovi, jakož i o osobách blízkých či známých osobě povinné předložit prohlášení, které mohou vést ke střetu zájmů, nebo údaje o všech transakcích učiněných za posledních dvanáct kalendářních měsíců, jejichž hodnota přesahuje 3 000 eur.

- 2) Článek 8 odst. 1 směrnice 95/46 a čl. 9 odst. 1 nařízení 2016/679 musí být vykládány v tom smyslu, že zveřejnění osobních údajů na internetových stránkách orgánu veřejné moci pověřeného shromažďováním a kontrolou obsahu prohlášení o soukromých zájmech, kterým může dojít k nepřímému odhalení sexuální orientace fyzické osoby, představuje zpracování zvláštních kategorií osobních údajů ve smyslu těchto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 255, 3. 8. 2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Bundesrepublik Deutschland v. SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

(Spojené věci C-273/20 a C-355/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Přistěhovalecká politika – Právo na sloučení rodiny – Směrnice 2003/86/ES – Článek 10 odst. 3 písm. a) – Článek 16 odst. 1 písm. b) – Pojem „nezletilé dítě“ – Pojem „skutečný rodinný život“ – Zletilá osoba žádající o sloučení rodiny s nezletilou osobou, které bylo přiznáno postavení uprchlíka – Rozhodný den pro posouzení nezletilosti“)

(2022/C 408/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původních řízení

Navrhovatelka: Bundesrepublik Deutschland

Odpůrkyně: SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

za přítomnosti: Stadt Darmstadt (C-273/20), Stadt Chemnitz (C-355/20)

Výrok

- 1) Článek 16 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny musí být vykládán v tom smyslu, že v případě sloučení rodiny rodičů a nezletilého uprchlíka bez doprovodu podle čl. 10 odst. 3 písm. a) této směrnice, ve spojení s čl. 2 písm. f) téže směrnice, nepředstavuje okolnost, že tento uprchlík je ke dni přijetí rozhodnutí o žádosti o vstup a pobyt za účelem sloučení rodiny, kterou podali rodiče osoby usilující o sloučení rodiny, ještě nezletilý, „podmínku“ ve smyslu tohoto čl. 16 odst. 1 písm. a), jejíž nenaplnění umožňuje členským státům takovou žádost zamítnout. Tato ustanovení, ve spojení s čl. 13 odst. 2 uvedené směrnice, kromě toho musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž v takovém případě platí, že právo pobytu dotčených rodičů zaniká, jakmile dítě dosáhne zletilosti.
- 2) Článek 16 odst. 1 písm. b) směrnice 2003/86 musí být vykládán v tom smyslu, že k závěru o existenci skutečného rodinného života ve smyslu tohoto ustanovení nepostačuje v případě sloučení rodiny rodiče a nezletilého dítěte, kterému bylo přiznáno postavení uprchlíka, jestliže toto dítě dosáhlo zletilosti před přijetím rozhodnutí o žádosti o vstup a pobyt za účelem sloučení rodiny, kterou podal tento rodič, pouhý nejbližší přímý příbuzenský vztah po vzestupné linii. K tomu, aby dotčený rodič mohl využít práva na sloučení rodiny, ovšem není nutné, aby dítě usilující o sloučení rodiny a tento rodič bydleli společně v jedné domácnosti nebo žili ve stejné budově. K závěru, že tyto osoby obnovují své

osobní a citové vztahy, a k prokázání existence skutečného rodinného života mohou postačovat příležitostné návštěvy, jsou-li možné, a jakékoli pravidelné kontakty. Kromě toho nelze vyžadovat ani to, aby se dítě usilující o sloučení rodiny a dotčený rodič navzájem finančně podporovali.

(¹) Úř. věst. C 378, 9.11.2020.
Úř. věst. C 348, 19.10.2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Bundesrepublik Deutschland v. XC

(Věc C-279/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Přistěhovalecká politika – Právo na sloučení rodiny – Směrnice 2003/86/ES – Článek 4 odst. 1 první pododstavec písm. c) – Pojem „nezletilé dítě“ – Článek 16 odst. 1 písm. b) – Pojem „skutečný rodinný život“ – Dítě žádající o sloučení rodiny se svým otcem, jemuž bylo přiznáno právní postavení uprchlíka – Datum rozhodné pro posouzení nezletilosti“)

(2022/C 408/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Bundesrepublik Deutschland

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: XC

Další účastník řízení: Landkreis Cloppenburg

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 1 první pododstavec písm. c) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny musí být vykládán v tom smyslu, že datem rozhodným pro určení, zda dítě osoby usilující o sloučení rodiny, které bylo přiznáno právní postavení uprchlíka, je nezletilým dítětem ve smyslu tohoto ustanovení, je v situaci, kdy toto dítě dosáhlo zletilosti dříve, než bylo rodiči usilujícím o sloučení rodiny přiznáno právní postavení uprchlíka a než byla podána žádost o sloučení rodiny, datum, ke kterému rodič usilující o sloučení rodiny podal žádost o azyl, kterou usiloval o přiznání právního postavení uprchlíka, za podmínky, že žádost o sloučení rodiny byla podána ve lhůtě tří měsíců po přiznání právního postavení uprchlíka rodiči usilujícím o sloučení rodiny.
- 2) Článek 16 odst. 1 písm. b) směrnice 2003/86 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě sloučení rodiny nezletilého dítěte s rodičem, kterému bylo přiznáno právní postavení uprchlíka, když toto dítě dosáhlo zletilosti dříve, než bylo rodiči usilujícím o sloučení rodiny přiznáno právní postavení uprchlíka a než byla podána žádost o sloučení rodiny, není pouhý právní vztah rodiče a dítěte postačující pro učinění závěru, že existuje skutečný rodinný život ve smyslu tohoto ustanovení. K tomu, aby se na dotyčné dítě mohlo vztahovat sloučení rodiny, není ovšem nutné, aby rodič usilující o sloučení rodiny a toto dítě žili ve společné domácnosti nebo v téže budově. Příležitostné návštěvy, jsou-li možné, a pravidelné kontakty všeho druhu mohou být postačující pro učinění závěru, že tyto osoby znovu budují osobní a citové vztahy, a pro doložení existence skutečného rodinného života. Rovněž nelze požadovat, aby se rodič usilující o sloučení rodiny a jeho dítě navzájem finančně podporovali.

(¹) Úř. věst. C 378, 9.11.2020.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa v. Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Věc C-332/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Koncesní smlouvy – Založení společnosti se smíšeným kapitálem – Přidělení správy ‚integrativní školské služby‘ této společnosti – Určení soukromého společníka na základě zadávacího řízení – Směrnice 2014/23/EU – Článek 38 – Směrnice 2014/24/EU – Článek 58 – Použitelnost – Kritéria in house – Požadavek minimální účasti soukromého společníka na kapitálu společnosti se smíšeným kapitálem – Nepřímá účast veřejného zadavatele na kapitálu soukromého společníka – Kvalifikační kritéria“)

(2022/C 408/05)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Roma Multiservizi spa, Rekeep spa

Žalovaní: Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

za přítomnosti: Consorzio Nazionale Servizi Soc. coop. (CNS)

Výrok rozsudku

- 1) Článek 58 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES, ve znění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/2365 ze dne 18. prosince 2017, musí být vykládán v tom smyslu, že veřejný zadavatel může vyloučit hospodářský subjekt z řízení, jehož cílem je založení společnosti se smíšeným kapitálem a zadání veřejné zakázky na služby této společnosti, jestliže je toto vyloučení odůvodněno tím, že kdyby si tento veřejný zadavatel vybral jako svého společníka uvedený hospodářský subjekt, v důsledku nepřímé účasti tohoto veřejného zadavatele na kapitálu tohoto hospodářského subjektu by byla fakticky překročena hranice maximální účasti uvedeného veřejného zadavatele na kapitálu této společnosti, jak byla stanovena v dokumentaci k zadávacímu řízení, vzhledem k tomu, že takové překročení vede ke zvýšení hospodářského rizika tohoto veřejného zadavatele.
- 2) Článek 38 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí, ve znění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/2366 ze dne 18. prosince 2017, musí být vykládán v tom smyslu, že veřejný zadavatel může vyloučit hospodářský subjekt z řízení, jehož cílem je založení společnosti se smíšeným kapitálem a zadání koncese na služby této společnosti, jestliže je toto vyloučení odůvodněno tím, že kdyby si tento veřejný zadavatel vybral jako svého společníka uvedený hospodářský subjekt, v důsledku nepřímé účasti tohoto veřejného zadavatele na kapitálu tohoto hospodářského subjektu by byla fakticky překročena hranice maximální účasti uvedeného veřejného zadavatele na kapitálu této společnosti, jak byla stanovena v dokumentaci k zadávacímu řízení, vzhledem k tomu, že takové překročení vede ke zvýšení hospodářského rizika tohoto veřejného zadavatele.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 329, 5.10.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt. v. Magyar Nemzeti Bank

(Věc C-352/20) ⁽¹⁾

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Směrnice 2009/65/ES – Subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) – Směrnice 2011/61/EU – Alternativní investiční fondy – Zásady a postupy odměňování členů vrcholného vedení správcovské společnosti SKIPCP nebo správce alternativního investičního fondu – Dividendy vyplácené některým vedoucím pracovníkům – Pojem „odměňování“ – Článek 17 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie – Právo na vlastnictví“)

(2022/C 408/06)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt.

Žalovaná: Magyar Nemzeti Bank

Výrok

Články 14 až 14b směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/91/EU ze dne 23. července 2014, čl. 13 odst. 1 a příloha II, body 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010

musí být vykládány v tom smyslu, že:

ustanovení týkající se zásad a postupů odměňování se vztahují na dividendy, které společnost, jejíž obvyklou činností je správa subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a alternativních investičních fondů (AIF), přímo či nepřímo vyplácí některým svým zaměstnancům vykonávajícím funkce generálního ředitele, investičního ředitele nebo správce portfolií na základě jejich postavení jako držitelů akcií této společnosti, pokud zásady vyplácení těchto dividend povzbuzují tyto zaměstnance k podstupování rizik, která poškozují zájmy SKIPCP nebo AIF spravovaných uvedenou společností, jakož i jejich investorů, a usnadňují tak obcházení požadavků vyplývajících z těchto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 423, 7.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Latvijas Republikas Satversmes tiesa – Lotyšsko) – řízení zahájené na návrh Borisse Cilevičse a dalších

(Věc C-391/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 49 SFEU – Svoboda usazování – Omezení – Odůvodnění – Organizace vzdělávacího systému – Vysoké školy – Povinnost poskytovat studijní programy v úředním jazyce dotyčného členského státu – Článek 4 odst. 2 SEU – Národní identita členského státu – Ochrana a podpora úředního jazyka členského státu – Zásada proporcionality“)

(2022/C 408/07)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Latvijas Republikas Satversmes tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobci: Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

za přítomnosti: Latvijas Republikas Saeima

Výrok

Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která vysokým školám v zásadě ukládá povinnost poskytovat výuku výlučně v úředním jazyce tohoto členského státu, pokud je taková právní úprava odůvodněna důvody souvisejícími s ochranou jeho národní identity, to znamená, že je nezbytná a přiměřená ve vztahu k ochraně legitimně sledovaného cíle.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 359, 26.10.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Bremen – Německo) – S v. Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

(Věc C-411/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Občanství Unie – Volný pohyb osob – Rovné zacházení – Směrnice 2004/38/ES – Článek 24 odst. 1 a 2 – Dávky sociálního zabezpečení – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 4 – Rodinné dávky – Vyloučení ekonomicky neaktivních státních příslušníků jiných členských států po dobu prvních tří měsíců pobytu v hostitelském členském státě“)

(2022/C 408/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Bremen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: S

Žalovaná: Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

Výrok

Článek 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle které je občanu Unie, státnímu příslušníkovi jiného členského státu, který si zřídil obvyklé bydliště na území prvního členského státu a není ekonomicky aktivní, jelikož v uvedeném státě nevykonává výdělečnou činnost, odepřen po dobu prvních tří měsíců jeho pobytu na území tohoto členského státu nárok na „rodinné dávky“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. j) tohoto nařízení ve spojení s jeho čl. 1 písm. z), zatímco ekonomicky neaktivní státní příslušník uvedeného členského státu má na takové dávky nárok, a to i po dobu prvních tří měsíců po jeho návratu do tohoto členského státu poté, co na základě unijního práva využil svého práva pohybovat se a pobývat v jiném členském státě.

Článek 24 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že se na takovou právní úpravu nevztahuje.

(¹) Úř. věst. C 423, 7.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Barcelona – Španělsko) – M P A v. LC D N M T

(Věc C-501/20) (¹)

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské odpovědnosti – Nařízení (ES) č. 2201/2003 – Články 3, 6 až 8 a 14 – Pojem ‚obvyklé bydliště‘ – Příslušnost, uznávání, výkon rozhodnutí a spolupráce ve věcech vyživovacích povinností – Nařízení (ES) č. 4/2009 – Články 3 a 7 – Státní příslušníci dvou různých členských států pobývající ve třetím státě jako smluvní zaměstnanci vyslaní na delegaci Evropské unie v tomto třetím státě – Určení příslušnosti – Forum necessitatis“)

(2022/C 408/09)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Barcelona

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: M P A

Odpůrce: LC D N M T

Výrok

1) Článek 3 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 a čl. 3 písm. a) a b) nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností musí být vykládány v tom smyslu, že postavení smluvních zaměstnanců Evropské unie dotýčných manželů vyslaných na delegaci EU v třetím státě a majících údajně v tomto třetím státě postavení diplomatických zástupců nemůže být určující skutečností pro účely určení obvyklého bydliště ve smyslu těchto ustanovení.

- 2) Článek 8 odst. 1 nařízení č. 2201/2003 musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely určení obvyklého bydliště dítěte není vazba založená na státní příslušnosti matky a jejím bydlišti před uzavřením manželství v členském státě soudu, u něhož byl podán návrh ve věcech rodičovské zodpovědnosti, relevantní, zatímco skutečnost, že se nezletilé dítě narodilo v tomto členském státě a má jeho státní příslušnost, je pro tento účel nedostatečná.
- 3) V případě, že není žádný soud členského státu příslušný k rozhodnutí o návrhu na zrušení manželského svazku podle článků 3 až 5 nařízení č. 2201/2003, musí být článek 7 tohoto nařízení ve spojení s článkem 6 tohoto nařízení vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že odpůrce v původním řízení je státním příslušníkem jiného členského státu, než je stát soudu, u něhož bylo zahájeno řízení, brání použití ustanovení o zbytkové příslušnosti v tomto článku 7 k tomu, aby byla založena příslušnost tohoto soudu, nebrání však tomu, aby soudy členského státu, jehož je žalovaný státním příslušníkem, byly příslušné k projednání takového návrhu podle vnitrostátních pravidel příslušnosti tohoto členského státu.

V případě, že žádný soud členského státu není příslušný k rozhodnutí o návrhu ve věci rodičovské zodpovědnosti na základě článků 8 až 13 nařízení č. 2201/2003, musí být článek 14 tohoto nařízení vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že odpůrce v původním řízení je státním příslušníkem jiného členského státu, než je stát soudu, u něhož bylo zahájeno řízení, nebrání použití ustanovení o zbytkové příslušnosti v tomto článku 14.

- 4) Článek 7 nařízení č. 4/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že:

- v případě, že se obvyklé bydliště všech účastníků sporu ve věcech vyživovacích povinností nenachází v členském státě, může být ve výjimečných případech konstatována příslušnost založená na *foru necessitatis* podle tohoto článku 7, jestliže žádný soud členského státu není příslušný podle článků 3 až 6 tohoto nařízení, jestliže řízení nelze rozumně zahájit nebo vést ve třetím státě, k němuž má daný spor úzkou vazbu, nebo v něm není možné, a jestliže tento spor má dostatečnou vazbu na členský stát, u jehož soudu byl podán návrh;
- k tomu, aby bylo možné ve výjimečných případech mít za to, že řízení nelze rozumně zahájit nebo vést ve třetím státě, je třeba, aby na základě podrobné analýzy okolností uvedených v jednotlivých případech byl přístup ke spravedlnosti v tomto třetím státě z právního nebo faktického hlediska narušen, zejména uplatněním diskriminačních procesních podmínek nebo podmínek, které jsou v rozporu se základními zárukami spravedlivého procesu, aniž je vyžadováno, aby účastník řízení, který se dovolává uvedeného článku 7, musel prokázat, že podal u soudů téhož třetího státu bezvýsledně návrh na zahájení řízení nebo se o to pokusil, a
- k tomu, aby bylo možné mít za to, že spor musí vykazovat dostatečnou vazbu na členský stát, u jehož soudu byl podán návrh, je možné vycházet ze státní příslušnosti jednoho z účastníků řízení.

(¹) Úř. věst. C 423, 7.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hannover – Německo) – Landkreis Northeim v. Daimler AG

(Věc C-588/20) (¹)

(„**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Článek 101 SEU – Žaloby o náhradu škody v případě porušení právních předpisů Evropské unie o hospodářské soutěži – Rozhodnutí Evropské komise, kterým se konstatuje protiprávní jednání – Postup při narovnání – Produkty, kterých se dotklo protiprávní jednání – Specializovaná nákladní vozidla – Nákladní vozidla na svoz komunálního odpadu**“)

(2022/C 408/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobce: Landkreis Northeim

Žalovaná: Daimler AG

za účasti: Iveco Magirus AG, Traton SE, právní nástupkyně společností MAN SE, MAN Truck & Bus a MAN Truck & Bus Deutschland GmbH; Schönackers Umweltdienste GmbH & Co. KG

Výrok

Rozhodnutí Evropské komise ze dne 19. července 2016 – C(2016) 4673 final – týkající se řízení podle článku 101 [SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39824 – Nákladní vozidla) musí být vykládáno v tom smyslu, že produkty, na které se vztahuje kartel, zjištěné v tomto rozhodnutí zahrnují také specializovaná nákladní vozidla včetně nákladních vozidel na svoz komunálního odpadu.

(¹) Úř. věst. C 53, 15.02.2021.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tallinna Halduskohus – Estonsko) – AS Lux Express Estonia v. Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Věc C-614/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1370/2007 – Veřejné služby v přepravě cestujících po železnici a silnici – Povinnost přepravovat určité kategorie cestujících bezplatně, stanovená obecnými pravidly – Povinnost příslušného orgánu poskytnout provozovatelům kompenzaci za veřejné služby – Metoda výpočtu“)

(2022/C 408/11)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Tallinna Halduskohus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: AS Lux Express Estonia

Žalovaný: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Výrok

1) Článek 2 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2338 ze dne 14. prosince 2016,

musí být vykládán v tom smyslu, že

pod pojem „závazek veřejné služby“ uvedený v tomto ustanovení spadá povinnost podniků zajišťujících na území dotyčného členského státu veřejnou službu v přepravě po silnici a po železnici, která je stanovena vnitrostátním právním ustanovením, přepravovat bezplatně a bez nároku na kompenzaci od státu určité kategorie cestujících, zejména pak děti v předškolním věku a určité kategorie zdravotně postižených osob.

2) Článek 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 písm. b) bod i) nařízení č. 1370/2007, ve znění nařízení 2016/2338,

musí být vykládány v tom smyslu, že

příslušné orgány jsou povinny poskytnout podnikům zajišťujícím na území dotyčného členského státu veřejnou službu v přepravě po silnici a po železnici kompenzaci za čisté finanční dopady, pozitivní nebo negativní, na náklady a příjmy, které vznikly při plnění povinnosti, která byla těmto podnikům uložena obecným pravidlem, přepravovat bezplatně určité kategorie cestujících, zejména pak děti v předškolním věku a některé kategorie zdravotně postižených osob.

3) Článek 3 odst. 2 a bod 2 přílohy nařízení č. 1370/2007, ve znění nařízení 2016/2338,

musí být vykládány v tom smyslu, že

kompenzace za čisté finanční dopady, pozitivní nebo negativní, na náklady a příjmy, které vznikly při plnění tarifních závazků stanovených v obecných pravidlech, jejichž účelem je stanovení maximálních tarifů pro určité kategorie cestujících, musí být poskytovány v souladu se zásadami stanovenými v článcích 4 a 6 a v příloze tohoto nařízení způsobem, který zabraňuje nadměrnému poskytnutí kompenzací. Kompenzace nesmí překročit částku rovnající se čistému finančnímu dopadu, který odpovídá součtu pozitivních nebo negativních dopadů, které má plnění závazku veřejné služby na náklady a příjmy provozovatele veřejných služeb, tyto dopady se přitom posoudí porovnáním situace, kdy je závazek veřejné služby splněn, se situací, která by nastala, kdyby závazek splněn nebyl.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 1. 2. 2021.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam – Nizozemsko) – E.K. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-624/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2003/109/ES – Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty – Dosah – Státní příslušník třetí země, který má právo pobytu na základě článku 20 SFEU – Článek 3 odst. 2 písm. e) – Pobyt výhradně na základě přechodných důvodů – Autonomní pojem unijního práva“)

(2022/C 408/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: E.K.

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 2 písm. e) směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, musí být vykládán v tom smyslu, že v něm obsažený pojem pobyt „výhradně po přechodnou dobu [výhradně na základě přechodných důvodů]“ je autonomním pojmem unijního práva, který musí být na území všech členských států vykládán jednotně.
- 2) Článek 3 odst. 2 písm. e) směrnice 2003/109 musí být vykládán v tom smyslu, že, v něm obsažený pojem pobyt „výhradně po přechodnou dobu [výhradně na základě přechodných důvodů]“ nezahrnuje situaci, kdy státní příslušník třetí země pobývá na území členského státu, jehož je dotčený občan Unie státním příslušníkem, na základě článku 20 SFEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 128, 12.4.2021.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu – Česká republika) – ET v. Ministerstvo životního prostředí

(Věc C-659/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi – Nařízení (ES) č. 338/97 – Článek 8 odst. 3 písm. d) – Pojem ‚exempláře živočišných druhů narozené a odchované v zajetí‘ – Nařízení (ES) č. 865/2006 – Článek 1 bod 3 – Pojem ‚chovné hejno‘ – Článek 54 bod 2 – Založení chovného hejna – Kontrola rodového původu“)

(2022/C 408/13)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobce: ET

Žalovaný: Ministerstvo životního prostředí

Výrok

- 1) Článek 1 bod 3 nařízení Komise (ES) č. 865/2006 ze dne 4. května 2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi

musí být vykládán v tom smyslu, že

pojem „chovné hejno“ ve smyslu tohoto ustanovení nezahrnuje předky exemplářů chovaných v chovném zařízení, kteří nebyli tímto zařízením nikdy vlastněni ani drženi.

- 2) Článek 54 bod 2 nařízení č. 865/2006, ve spojení s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie a zásadou ochrany legitimního očekávání,

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání tomu, aby chovatelem držený exemplář živočišného druhu uvedeného v příloze A nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi mohl být považován za narozený a odchovaný v zajetí ve smyslu čl. 8 odst. 3 posledně uvedeného nařízení, jestliže předci tohoto exempláře, kteří nejsou součástí chovného hejna tohoto chovatele, byli před vstupem těchto nařízení v platnost získáni jinou osobou způsobem, který je na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 62, 22.2.2021.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal de Justiça – Portugalsko) – RTL Television GmbH v. Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

(Věc C-716/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Autorské právo a práva s ním související – Družicové vysílání a kabelový přenos – Směrnice 93/83/EHS – Článek 1 odst. 3 – Pojem ‚kabelový přenos‘ – Poskytovatel přenosu, který nemá postavení provozovatele kabelového vysílání – Současné, neměněné a nekrácené šíření televizního nebo rozhlasového programu vysílaného pomocí družice a zamýšleného pro příjem veřejností, které uskutečňuje provozovatel hotelového zařízení pomocí parabolické antény, kabelu a televizních nebo rozhlasových přijímačů – Neexistence“)

(2022/C 408/14)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal de Justiça

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: RTL Television GmbH

Žalované: Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

Výrok

Článek 1 odst. 3 směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu, ve spojení s čl. 8 odst. 1 této směrnice,

musí být vykládán v tom smyslu, že

- pro vysílací organizace nestanoví žádné výlučné právo udělit svolení nebo zakázat kabelový přenos ve smyslu tohoto ustanovení a
- takový kabelový přenos nepředstavuje současné, neměněné a nekrácené šíření televizního nebo rozhlasového programu vysílaného pomocí družice a zamýšleného pro příjem veřejností, pokud je tento přenos uskutečňován jinou osobou než provozovatelem kabelového přenosu ve smyslu této směrnice, jako je hotel.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 110, 29.3.2021.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Cottbus – Německo) – RO, zastoupená zákonnými zástupci v. Bundesrepublik Deutschland

(Věc C-720/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společná azylová politika – Kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu – Nařízení (EU) č. 604/2013 (Dublin III) – Žádost o mezinárodní ochranu podaná nezletilou osobou v členském státě jejího narození – Rodiče této nezletilé osoby, kterým bylo dříve přiznáno postavení uprchlíka v jiném členském státě – Článek 3 odst. 2 – Článek 9 – Článek 20 odst. 3 – Směrnice 2013/32/EU – Článek 33 odst. 2 písm. a) – Přípustnost žádosti o mezinárodní ochranu a příslušnost pro její posouzení“)

(2022/C 408/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Cottbus

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: RO, zastoupená zákonnými zástupci

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Výrok

- 1) Článek 20 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států,

musí být vykládán v tom smyslu, že

se nepoužije obdobně na situaci, kdy nezletilá osoba a její rodiče podají žádosti o mezinárodní ochranu v členském státě, v němž se tato nezletilá osoba narodila, zatímco její rodiče již požívají mezinárodní ochrany v jiném členském státě.

- 2) Článek 33 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany

musí být vykládán v tom smyslu, že

se nepoužije obdobně na žádost o mezinárodní ochranu podanou nezletilou osobou v některém z členských států, jestliže mezinárodní ochrany v jiném členském státě nepožívá tato nezletilá osoba sama, nýbrž její rodiče.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 88, 15.03.2021.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Nizozemsko) – I, S v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-19/21) ⁽¹⁾

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 604/2013 – Kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu – Článek 8 odst. 2 a čl. 27 odst. 1 – Nezletilá osoba bez doprovodu, jejíž příbuzný se oprávněně nachází na území jiného členského státu – Zamítnutí žádosti o převzetí této nezletilé osoby tímto členským státem – Právo uvedené nezletilé osoby nebo tohoto příbuzného na účinný opravný prostředek proti rozhodnutí o zamítnutí – Články 7, 24 a 47 Listiny základních práv Evropské unie – Nejlepší zájem dítěte“)

(2022/C 408/16)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobci: I, S

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Výrok

Článek 27 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států ve spojení s články 7, 24 a 47 Listiny základních práv Evropské unie

musí být vykládán v tom smyslu, že:

členský stát, ve kterém byla předložena žádost o převzetí na základě čl. 8 odst. 2 tohoto nařízení, je povinen poskytnout právo na soudní přezkum rozhodnutí o zamítnutí nezletilé osobě bez doprovodu ve smyslu čl. 2 písm. j) uvedeného nařízení, která žádá o mezinárodní ochranu, ale nikoliv příbuznému této nezletilé osoby ve smyslu čl. 2 písm. h) téhož nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 128, 12.4.2021.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Polsko) – E.K., S.K. v. D.B.P. (C-80/21) a B.S., W.S. v. M. (C-81/21) a B.S., Ł.S. v. M. (C-82/21)

(Spojené věci C-80/21 až C-82/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 – Smlouvy o hypotečním úvěru – Účinky konstatování zneužívající povahy ujednání – Promlčení – Zásada efektivity“)

(2022/C 408/17)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobci: E.K., S.K. (C-80/21), B.S., W.S. (C-81/21), B.S., Ł.S. (C-82/21)

Žalované: D.B.P. (C-80/21), M. (C-81/21), M. (C-82/21)

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách

musí být vykládány v tom smyslu, že

brání vnitrostátní judikatuře, podle které může vnitrostátní soud prohlásit za zneužívající nikoliv celé ujednání smlouvy uzavřené mezi prodávajícím nebo poskytovatelem a spotřebitelem, ale pouze ty prvky uvedeného ujednání, v jejichž důsledku je ujednání zneužívající, takže po zrušení takových prvků je toto ujednání nadále zčásti účinné, jestliže by takové zrušení vedlo ke změně obsahu uvedeného ujednání s dopadem na jeho podstatu, což musí ověřit předkládající soud.

- 2) Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13

musí být vykládány v tom smyslu, že

brání vnitrostátní judikatuře, podle které může vnitrostátní soud poté, co konstatoval neplatnost zneužívajícího ujednání obsaženého ve smlouvě uzavřené mezi prodávajícím nebo poskytovatelem a spotřebitelem, jež nezpůsobuje neplatnost této smlouvy jako celku, nahradit toto ujednání dispozitivním ustanovením vnitrostátního práva.

- 3) Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13

musí být vykládány v tom smyslu, že

brání vnitrostátní judikatuře, podle které může vnitrostátní soud poté, co konstatoval neplatnost zneužívajícího ujednání obsaženého ve smlouvě uzavřené mezi prodávajícím nebo poskytovatelem a spotřebitelem, jež způsobuje neplatnost této smlouvy jako celku, nahradit zrušené ujednání buď výkladem vůle smluvních stran, a to ve snaze zabránit zrušení uvedené smlouvy, nebo dispozitivním ustanovením vnitrostátního práva, třebaže byl spotřebitel informován o důsledcích neplatnosti smlouvy a akceptoval je.

- 4) Směrnice 93/13 ve světle zásady efektivity

musí být vykládána v tom smyslu, že

brání vnitrostátní judikatuře, podle které platí, že desetiletá promlčecí lhůta, v níž může spotřebitel podat žalobu znějící na vrácení finančních částek, které bezdůvodně zaplatil prodávajícímu nebo poskytovateli na základě zneužívajícího ujednání obsaženého ve smlouvě o úvěru, počíná běžet ode dne jednotlivých plnění ze strany spotřebitele, ačkoliv spotřebitel k tomuto dni nebyl sám schopen posoudit zneužívající povahu smluvního ujednání nebo o zneužívající povaze uvedeného ujednání nevěděl, a to bez ohledu na skutečnost, že ve smlouvě byla stanovena doba splácení, v daném případě třicet let, která je mnohem delší než zákonná desetiletá promlčecí lhůta.

(¹) Úř. věst. C 242, 21.6.2021.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt R v. W-GmbH

(Věc C-98/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1, čl. 9 odst. 1, článek 167 a čl. 168 písm. a) – Odpočet daně zaplacené na vstupu – Pojem „osoba povinná k dani“ – Holdingová společnost – Výdaje spojené s nepeněžitým příplatkem společníka dceřiným společností – Neexistence podílu výdajů na režijních nákladech – Činnosti dceřiných společností, z nichž většina je osvobozená od daně“)

(2022/C 408/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt R

Žalovaná: W-GmbH

Výrok

Článek 168 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve spojení s článkem 167 této směrnice,

musí být vykládán v tom smyslu, že

holdingová společnost, která uskutečňuje plnění zdanitelná na výstupu ve prospěch dceřiných společností, nemá nárok na odpočet daně na vstupu zatěžující plnění, jež pořizuje od třetích osob a která vkládá do dceřiných společností výměnou za podíl na celkovém zisku, pokud zaprvé plnění na vstupu nesouvisí přímo a bezprostředně s vlastními plněními holdingové společnosti, ale s činnostmi dceřiných společností, které jsou z velké části osvobozeny od daně, zadruhé se tato plnění nepromítají do ceny zdanitelných plnění uskutečněných ve prospěch dceřiných společností a zatřetí uvedená plnění nejsou součástí režijních nákladů vlastní ekonomické činnosti holdingové společnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 10.5.2021.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC) v. Administración del Estado a další

(Věc C-263/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Článek 5 odst. 2 písm. b) – Výlučné právo na rozmnožování – Výjimka – Rozmnoženiny pro soukromé užití – Poplatek – Osvobození ex ante – Osvědčení o osvobození vydané soukromoprávním subjektem kontrolovaným výhradně společnostmi pro správu autorských práv – Kontrolní pravomoci tohoto subjektu“)

(2022/C 408/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)

Žalovaní: Administración del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Výrok

- 1) Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti a zásada rovného zacházení

musí být vykládány v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které je právnické osobě, jež je založena a kontrolována organizacemi pro správu práv duševního vlastnictví, svěřena správa osvobození od povinnosti zaplatit odměnu za soukromé rozmnožování a správa vrácení této odměny, pokud tato vnitrostátní právní úprava stanoví, že vydání osvědčení o osvobození a vrácení odměny musí být učiněno včas a na základě objektivních kritérií, která této právnické osobě neumožňují zamítnout žádost o vydání takového osvědčení nebo o vrácení na základě úvah zahrnujících využití prostoru pro uvážení, a pokud lze proti rozhodnutím právnické osoby, kterými je taková žádost zamítnuta, podat opravný prostředek k nezávislému orgánu.

- 2) Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 a zásada rovného zacházení

musí být vykládány v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje, aby právnická osoba, jež je založena a kontrolována organizacemi pro správu práv duševního vlastnictví a které je svěřena správa osvobození od povinnosti zaplatit odměnu za soukromé rozmnožování a správa vrácení této odměny, požadovala přístup k informacím nezbytným pro výkon kontrolních pravomocí, které jsou jí z tohoto titulu svěřeny, aniž je zejména možné dovolávat se obchodního tajemství v oblasti účetnictví stanoveného vnitrostátním právem, přičemž tato právnická osoba je povinna zachovat důvěrnou povahu získaných informací.

(¹) Úř. věst. C 329, 16.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunsko) – Uniqa Asigurări SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Věc C-267/21) (¹)

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 56 – Pojišťovací služby – Místo rozhodné pro vznik daňové povinnosti – Služby likvidace pojišťných událostí poskytované třetími společnostmi jménem a na účet pojistitele“)

(2022/C 408/20)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Uniqa Asigurări SA

Žalovaná: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Výrok

Článek 56 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že služby likvidace pojistných událostí poskytované třetími společnostmi jménem a na účet pojišťovny nespádají pod „poradensk[é], inženýrsk[é], konzultační, právní, účetní nebo jin[é] podobn[é] služb[y], jakož i zpracování dat a poskytnutí informací“ uvedené v tomto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 349, 30.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Lucembursko) – État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA v. Navitours Sàrl

(Věc C-294/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Šestá směrnice 77/388/EHS – Článek 2 odst. 1 – Oblast působnosti – Zdanitelná plnění – Článek 9 odst. 2 písm. b) – Místo poskytování přepravních služeb – Výletní plavby po Mosele – Řeka se statusem kondominia“)

(2022/C 408/21)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Účastníci původního řízení

Žalobce: État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA

Žalovaná: Navitours Sàrl

Výrok

Článek 2 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 91/680/ES ze dne pondělí 16. prosince 1991,

musejí být vykládány v tom smyslu, že

členský stát musí zdanit poskytování služeb turistické plavby uskutečněná poskytovatelem usazeným v tomto členském státě na území, které na základě mezinárodní smlouvy uzavřené mezi tímto státem a jiným členským státem představuje společně svrchované území těchto dvou členských států a pro které není v unijním právu stanovena žádná výjimka, pokud tato poskytování služeb již nebyla zdaněna tímto druhým členským státem. Zdanění těchto poskytování služeb jedním z členských států brání druhému členskému státu, aby je sám zdanil, aniž je dotčena možnost těchto dvou členských států upravit jiným způsobem zdanění poskytování služeb na tomto území, zejména prostřednictvím dohody, pokud se zamezí nezdanění příjmů nebo dvojímu zdanění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 10.05.2022.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte d'appello di Venezia – Itálie) – Agecontrol SpA v. ZR, Lidl Italia Srl

(Věc C-319/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná organizace trhů – Nařízení (ES) č. 1234/2007 – Balené čerstvé ovoce a zelenina – Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 – Kontrola shody – Přeprava na prodejní místo těže marketingové společnosti – Průvodní doklad – Uvedení země původu“)

(2022/C 408/22)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte d'appello di Venezia

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Agecontrol SpA

Odpůrci: ZR, Lidl Italia Srl

Výrok

Článek 5 odst. 4 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny, ve spojení s článkem 8 tohoto nařízení a články 113 a 113a nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“), ve znění nařízení Rady (ES) č. 361/2008 ze dne 14. dubna 2008, musí být vykládán v tom smyslu, že kontrola shody s obchodními normami u produktů spadajících do odvětví ovoce a zeleniny nevyžaduje, aby držitel těchto produktů vystavil průvodní doklad. Pokud ovšem tento držitel takový doklad vystaví, musí ve všech fázích uvádění zmíněných produktů na trh uvádět název a zemi původu těchto produktů, a to bez ohledu na to, že externí údaje pro označování vyžadované prováděcím nařízením č. 543/2011 jsou již čitelné a viditelně uvedeny na jedné straně obalů těchto produktů, na vývěsce viditelně umístěné uvnitř dopravního prostředku, v němž jsou převáženy, a na fakturách vystavených dodavatelem těchto produktů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 310, 2.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – R.T. v. Hauptzollamt Hamburg

(Věc C-368/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Celní kodex Unie – Nařízení (ES) č. 952/2013 – Místo vzniku celního dluhu – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 30 – Článek 60 – Článek 71 odst. 1 – Uskutečnění zdanitelného plnění a vznik daňové povinnosti k DPH při dovozu – Místo vzniku daňového dluhu – Zjištění nesplnění povinnosti uložené unijními celními předpisy – Určení místa dovozu zboží – Dopravní prostředek registrovaný ve třetí zemi a dopravený do Evropské unie v rozporu s celními předpisy“)

(2022/C 408/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: R.T.

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg

Výrok

Články 30 a 60 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady (EU) 2018/2057 ze dne 20. prosince 2018,

musí být vykládány v tom smyslu, že

pro účely daně z přidané hodnoty je místem dovozu vozidla registrovaného ve třetí zemi, při jehož vstupu do Evropské unie došlo k porušení celních předpisů, členský stát, v němž osoba, která porušila povinnosti vyplývající z celních předpisů, má bydliště a vozidlo skutečně používá.

(¹) Úř. věst. C 382, 20.9.2021.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Svea Hovrätt – Švédsko) – IRnova AB v. FLIR Systems AB

(Věc C-399/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 24 bod 4 – Výlučná příslušnost – Příslušnost ve věcech zápisu nebo platnosti patentů – Působnost – Přihláška patentu a patent udělený ve třetím státě – Postavení vynálezce – Nositel práva k vynálezu“)

(2022/C 408/24)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Svea Hovrätt

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: IRnova AB

Žalovaná: FLIR Systems AB

Výrok

Článek 24 bod 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

musí být vykládán v tom smyslu, že

se nepoužije na spor, v němž jde o to, aby v rámci žaloby založené na údajném postavení vynálezce nebo spoluvynálezce bylo určeno, zda je určitá osoba nositelem práva k vynálezům uvedeným v přihláškách patentů podaných a v patentech udělených ve třetích zemích.

(¹) Úř. věst. C 368, 13.9.2021.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Ministero dell'Interno v. TO

(Věc C-422/21) ⁽¹⁾

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Osoby žádající o mezinárodní ochranu – Směrnice 2013/33/EU – Článek 20 odst. 4 a 5 – Použití hrubého násilí – Právo členských států stanovit uplatnitelné sankce – Rozsah – Odnětí výhod materiálních podmínek přijetí“)

(2022/C 408/25)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ministero dell'Interno

Odpůrce: TO

Výrok

- 1) Článek 20 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu, musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na použití hrubého násilí mimo ubytovací středisko.
- 2) Článek 20 odst. 4 a 5 směrnice 2013/33 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby žadateli o mezinárodní ochranu, který použil hrubé násilí vůči veřejným činitelům, byla uložena sankce spočívající v odnětí výhod materiálních podmínek přijetí ve smyslu čl. 2 písm. f) a g) této směrnice, které zahrnují ubytování, stravu a ošacení, pokud by tato sankce měla za následek, že tento žadatel by byl zbaven možnosti uspokojovat své nejzákladnější potřeby. Uložení jiných sankcí uvedených v čl. 20 odst. 4 musí za všech okolností dodržovat podmínky uvedené v odstavci 5 tohoto článku, zejména podmínky týkající se dodržování zásady proporcionality a lidské důstojnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 368, 13.9.2021.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 8. září 2022 – Puma SE a další v. Evropská komise

(Věc C-507/21 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu – Provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 – Opětovné uložení konečného antidumpingového cla – Pravomoc ratione temporis – Zásada nediskriminace“)

(2022/C 408/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL a Puma Retail AG (zástupci: J. Cornelis a E. Vermulst, advocation)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Armati, G. Luengo a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia SL a Puma Retail AG ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 431, 25.10.2021.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 8. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Okręgowego w Opolu – Polsko) – VP

(Věc C-188/22) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech – Nařízení (ES) č. 1206/2001 – Dokazování – Písemné prohlášení osoby s bydlištěm v jiném členském státě než je členský stát příslušného soudu – Možnost využití prostředku dokazování stanoveného vnitrostátním právem, ale nikoli tímto nařízením“)

(2022/C 408/27)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Opolu

Účastníci původního řízení

Žalobce: VP

Další účastník řízení: KS zastoupený AS

Výrok

Články 1 a 17 nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech musí být vykládány v tom smyslu, že: soud členského státu, který si přeje vyslechnout osobu s bydlištěm v jiném členském státě, nemusí k provedení takového dokazování nutně využít prostředky dokazování stanovené tímto nařízením, ale má právo využít písemné prohlášení této osoby v souladu s právem členského státu, kterému tento soud podléhá, a to bez získání povolení ústředního orgánu nebo příslušného orgánu dožádaného členského státu ve smyslu článku 3 uvedeného nařízení.

(¹) Datum doručení: 11.3.2022.

Usnesení Soudního dvora ze dne 8. července 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunsko) – C.D.A. v. I. J., N. L.

(Věc C-205/22) (¹)

(Vyškrtnutí)

(2022/C 408/28)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: C.D.A.

Žalovaní: I. J., N. L.

Výrok

Věc C-205/22 se vyškrtává z rejstříku Soudního dvora.

(¹) Den podání: 16.3.2022.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. ledna 2022 Silviou González Sordo a dalšími proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2021 ve věci T-642/21, González Sordo a další v. Komise

(Věc C-36/22)

(2022/C 408/29)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Silvia González Sordo, Marta Calzado Melida, Evangelina Camino Nates, María José Canoura González, Félix Fernández Gascón, María Isabel Martínez de Lecea, José Antonio Pardo Cuesta, Natalia Ruisanchez Cáceres, María Ángeles Sáez Díaz, Mónica Ruiz Maccione, Ignacio Serrulla Rech, Celia Baños Olavarri, David Buitrago Cobo, Ana María Pardo García, Adriana Castillo Jiménez, José Manuel Salazar Castillo, María Lorena Tresgallo Salmón, Luis Alfredo Barroso Prados, Ana Isabel Alegre Rubio, Emilio-Joaquín Barrio Fernández de la Pradilla, Zulema Alexandra Lemolt García-Lago (zástupkyně: B. González González, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 6. září 2022 Soudní dvůr (osmý senát) zamítl kasační opravný prostředek jako zjevně neopodstatněný a rozhodl, že účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek ponесou vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. ledna 2022 GZ (*) a dalšími proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2021 ve věci T-687/21, GZ (*) a další v. Komise

(Věc C-37/22 P)

(2022/C 408/30)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): GZ (*), FK (*), AT (*), DH (*), ML (*), ZX (*), FO (*), RT (*), JC (*) (zástupkyně: B. González González, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 6. září 2022 Soudní dvůr (osmý senát) zamítl kasační opravný prostředek jako zjevně neopodstatněný a rozhodl, že účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek ponесou vlastní náklady řízení.

(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. ledna 2022 Josém Antonio Santosem Cañibano a dalšími proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2021 ve věci T-649/21, Santos Cañibano a další v. Komise

(Věc C-38/22 P)

(2022/C 408/31)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): José Antonio Santos Cañibano, Ruth Hompanera Lanzós, Judith Lapresa Isla, José Manuel Arias García, María del Mar Barba Barba, María Isabel Bernárdez Rodríguez, Mónica Camara Torio, Adriana Canella Suárez, Eladio Cano Nieto, Pilar Carbajales García, Luis De Miguel Ribón, Luis Ángel Díaz Suárez, Daniel Fernández González, Cristina Fernández Somoano, Pedro García Parada, Inmaculada García Perez, Susana González González, Pedro Óscar González Menéndez, José Manuel González Riopedre, Carlos Ángel Lazo Reguera, Salvador Llorens García, José Luis Lozano Garrido, Fernando Luiña Vela, Miguel Mera Vega, Abel Miravalles Pindas, Rafael Munguria Rubio, María Montserrat Muñiz Fernández, Aurora Nicolás Herreros, Verónica Pereira Torres, Ernesto Real Arias, Javier Rodríguez Lana, María Belén Rodríguez Menéndez, José Javier Rodríguez Mier, Concepción Rodríguez Rodríguez, María Elena Rodríguez Suárez, Alejandro Sánchez Gión, José Luis Santos Lobato, Susana Solís García, María de los Ángeles Ugido López, María Elvira Vega Fernández, Isabel María Vilalta Suárez, Antonio Villabela Pataño, María José Fernández Gutiérrez, Lourdes Cano Nieto (zástupkyně: B. González González, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 6. září 2022 Soudní dvůr (osmý senát) zamítl kasační opravný prostředek jako zjevně neopodstatněný a rozhodl, že účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek ponесou vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. ledna 2022 Enolem Velasco Grandou a dalšími proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2021 ve věci T-658/21, Velasco Granda a další v. Komise

(Věc C-39/22 P)

(2022/C 408/32)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Enol Velasco Granda, María José Díaz Rodríguez, Silvia García Miguélez, Beatriz González Carvajal, Antonia Trinidad González Castro, Isabel Merediz Gutiérrez, María Miranda García, Ana Moreira Varillas, Lucía Villa Gutiérrez (zástupkyně: B. González González, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 6. září 2022 Soudní dvůr (osmý senát) zamítl kasační opravný prostředek jako zjevně neopodstatněný a rozhodl, že účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek ponесou vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. ledna 2022 Ramónem Baidem Fernándezem a dalšími proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2021 ve věci T-659/21, Baides Fernández a další v. Komise

(Věc C-40/22 P)

(2022/C 408/33)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Ramón Baides Fernández, Alberto Baranda Álvarez, José Luis Bermúdez Cuetos, Juan Carlos Campos Menéndez, María Gloria Díaz Blanco, José Vicente Galán Soto, María José González Delgado, María Rosario López Rodríguez, Erundina Prieto Álvarez, Mónica Regueira Álvarez, Patricia Sánchez Caballero (zástupkyně: B. González González, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 6. září 2022 Soudní dvůr (osmý senát) zamítl kasační opravný prostředek jako zjevně neopodstatněný a rozhodl, že účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. března 2022 Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 27. ledna 2022 ve věci T-736/21, PTTAZ v. Komise

(Věc C-195/22 P)

(2022/C 408/34)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) (zástupkyně: B. González González, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 6. září 2022 Soudní dvůr (osmý senát) zamítl kasační opravný prostředek jako zjevně neopodstatněný a rozhodl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Berlin (Německo) dne 16. června 2022 – VT a UR v. Conny GmbH

(Věc C-400/22)

(2022/C 408/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobci: VT, UR

Žalovaná: Conny GmbH

Předběžná otázka

Je v souladu s čl. 8 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2011/83/EU⁽¹⁾, jestliže je vnitrostátní ustanovení [v projednávané věci § 312j odst. 3 druhá věta, odst. 4 BGB (občanský zákoník), ve znění platném od 13. června 2014 od 27. května 2022] vykládáno v tom smyslu, že se, stejně jako čl. 8 odst. 2 druhý pododstavec směrnice 2011/83/EU, použije i tehdy, pokud je spotřebitel povinen zaplatit obchodníkovi v okamžiku uzavření smlouvy elektronickou cestou nikoliv nepodmíněně, nýbrž za splnění určitých dalších podmínek, například výlučně v případě pozdějšího úspěchu poskytnutých právních služeb, kterými byl obchodník pověřen, nebo pozdějšího zaslání upomínky třetí osobě?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. 2011, L 304, s. 64).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven kasacionen sad (Bulharsko) dne
28. června 2022 – trestní řízení proti BG**

(Věc C-427/22)

(2022/C 408/36)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varchoven kasacionen sad

Účastník původního trestního řízení

BG

Předběžné otázky

1. Musí být definice úvěrové instituce uvedená v čl. 4 odst. 1 bodě 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽¹⁾ ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 vykládána v tom smyslu, že úvěry musí být poskytovány výlučně z prostředků, které byly přijaty jako vklady nebo jiné splatné peněžní prostředky od veřejnosti, nebo může úvěrová instituce úvěry poskytovat i z prostředků z jiných zdrojů?
2. Jak má být vykládán obsah výrazu „dokument vystavený orgány v jakékoliv formě, jímž se uděluje právo vykonávat činnost“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, a, pokud jde o úvěrové transakce, zahrnuje jak povolovací režim založený na povolení, tak i povolovací režim založený na registraci?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 176, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializovaným trestním soudem (Bulharsko) dne
28. června 2022 – trestní řízení proti WB**

(Věc C-430/22)

(2022/C 408/37)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializovaný trestní soud

Účastník původního trestního řízení

WB

Předběžné otázky

Musí být čl. 8 odst. 4 druhá věta směrnice 2016/343⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu, který obžalovaného odsuzuje v nepřítomnosti, aniž jsou splněny podmínky čl. 8 odst. 2, ukládá povinnost výslovně upozornit na právo obžalovaného na obnovu řízení, které mu náleží podle článku 9 směrnice, aby mohl být obžalovaný o tomto právu později poučen, zejména při svém zadržení za účelem výkonu trestu? Tato otázka vyvstává s ohledem na to, že vnitrostátní právo nestanoví, že osoba odsouzená v nepřítomnosti bude při svém zadržení za účelem výkonu trestu o tomto svém právu poučena, ani nestanoví, že se soud podílí na vydání evropského zatýkacího rozkazu za účelem výkonu trestu.

Musí být čl. 8 odst. 4 druhá věta směrnice 2016/343, a zejména obrat „byla tato osoba rovněž v souladu s článkem 9 poučena o možnosti napadnout takové rozhodnutí a o právu na nové řízení před soudem či na uplatnění jiného prostředku právní nápravy“, vykládán v tom smyslu, že se jedná o poučení o oficiálně uznaném právu na obnovu řízení, nebo se jedná o poučení o právu podat návrh na takovou obnovu řízení, přičemž opodstatněnost návrhu je třeba následně ještě posoudit?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 28. června 2022 – trestní řízení proti PT, SD

(Věc C-432/22)

(2022/C 408/38)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Obvinění v původním trestním řízení

PT, SD

Předběžné otázky

Je v případě, že se jedná o trestní řízení, které se týká obvinění z činů, které spadají do oblasti působnosti unijního práva, s čl. 19 odst. 1 [druhým pododstavcem] SEU a čl. 47 prvním a druhým pododstavcem Listiny slučitelný vnitrostátní zákon, který stanoví požadavek, že dohodu uzavřenou mezi státním zástupcem a obžalovaným musí meritorně přezkoumat nikoli soud příslušný k projednání dané věci, před kterým byly provedeny všechny důkazy, nýbrž jiný soud, pokud důvod tohoto požadavku spočívá v okolnostech, že existují jiní spoluobžalovaní, kteří žádnou dohodu neuzavřeli?

Je s článkem 5 rámcového rozhodnutí 2004/757 (¹), článkem 4 rámcového rozhodnutí 2008/841 (²), čl. 19 odst. 1 [druhým pododstavcem] SEU a článkem 52 Listiny ve spojení s jejím článkem 47 slučitelný vnitrostátní zákon, podle kterého lze dohodu ukončující trestní řízení schválit pouze tehdy, pokud k ní udělili souhlas všichni ostatní spoluobžalovaní a jejich obhájci?

Je podle čl. 47 druhého pododstavce Listiny nutné, aby soud poté, co přezkoumal a schválil dohodu, odmítl zkoumat obvinění vznesené proti ostatním spoluobžalovaným, pokud o této dohodě rozhodl způsobem, který se ani nevyjadřuje k jejich účasti, ani ve vztahu k nim nepředstavuje výrok o vině?

(¹) Rámcové rozhodnutí Rady 2004/757/SVV ze dne 25. října 2004, kterým se stanoví minimální ustanovení týkající se znaků skutkových podstat trestných činů a sankcí v oblasti nedovoleného obchodu s drogami (Úř. věst. 2004, L 335, s. 8).

(²) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti (Úř. věst. 2008, L 300, s. 42).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 4. července 2022 – „Em akaunt BG“ EOOD v. „Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets“ AD

(Věc C-438/22)

(2022/C 408/39)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski rajonen sad

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: „Em akaunt BG“ EOOD

Žalovaná: „Zastrahovatelno aktsionerno družhestvo Armeets“ AD

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 101 odst. 1 SFEU, vykládaný ve smyslu rozsudku ve spojených věcech C-427/16 a C-428/16 ⁽¹⁾, CHEZ Elektro Bulgaria, chápán v tom smyslu, že vnitrostátní soudy mohou upustit od použití vnitrostátního ustanovení, podle něž soud není oprávněn uložit účastníkovi řízení, který neměl ve věci úspěch, náhradu odměny advokáta ve výši, která je nižší než minimální částka stanovená nařízením vydaným pouze stavovskou organizací advokátů, jako je Nejvyšší advokátní rada (Bulharsko), není-li omezena na dosažení legitimních cílů, a to nejen vůči smluvním stranám, nýbrž i vůči třetím osobám, kterým může být uložena náhrada nákladů řízení?
2. Musí být čl. 101 odst. 1 SFEU, vykládaný ve smyslu rozsudku ve spojených věcech C-427/16 a C-428/16, CHEZ Elektro Bulgaria, chápán v tom smyslu, že legitimní cíle, které odůvodňují použití vnitrostátního ustanovení, podle něž soud není oprávněn uložit účastníkovi řízení, který neměl ve věci úspěch, náhradu odměny advokáta ve výši, která je nižší než minimální částka stanovená nařízením vydaným pouze stavovskou organizací advokátů, jako je Nejvyšší advokátní rada (Bulharsko), je nutno považovat za zákonem stanovené a soud může od použití tohoto vnitrostátního ustanovení upustit, pokud nedospěje k závěru, že tyto cíle jsou v konkrétním případě překročeny, nebo je spíše nezbytné mít za to, že se vnitrostátní právní úprava nepoužije, pokud není konstatováno dosažení těchto cílů?
3. Který účastník řízení musí podle čl. 101 odst. 1 SFEU ve spojení s článkem 2 nařízení (ES) č. 1/2003 ⁽²⁾ v občanskoprávním sporu, v němž je účastníkovi řízení, který neměl ve věci úspěch, uložena náhrada nákladů, prokázat existenci legitimního cíle a přiměřenost jeho sledování nařízením o nejnížší možné výši odměny advokáta vydaného stavovskou organizací advokátů, jestliže je z důvodu nepřiměřené výše podán návrh na snížení odměny advokáta: účastník řízení, který navrhuje uložení nákladů řízení nebo účastník řízení, který neměl ve věci úspěch a navrhl snížení odměny?
4. Musí být čl. 101 odst. 1 SFEU, vykládaný ve smyslu rozsudku ve spojených věcech C-427/16 a C-428/16, CHEZ Elektro Bulgaria, chápán v tom smyslu, že státní orgán, jako je Narodnoto sabranie (Národní shromáždění, Bulharsko), pokud deleguje stanovení minimálních cen nařízením na stavovskou organizaci advokátů, musí výslovně uvést specifické postupy, s jejichž pomocí musí být stanovena přiměřenost omezení, nebo musí být stavovské organizaci uloženo, aby tyto projednala při vydání nařízení (např. v odůvodnění návrhu nebo v jiných přípravných dokumentech), a musí soud případně, pokud takovéto metody nebyly použity, odmítnout použití nařízení, aniž přezkoumá konkrétní částky, a je existence odůvodněného projednání takových metod postačující, aby bylo možno mít za to, že se právní úprava omezuje na to, co je nezbytné k dosažení stanovených legitimních cílů?
5. V případě záporné odpovědi na čtvrtou otázku: Musí být čl. 101 odst. 1 SFEU, vykládaný ve smyslu rozsudku ve spojených věcech C-427/16 a C-428/16, CHEZ Elektro Bulgaria, chápán v tom smyslu, že soud legitimní cíle, které odůvodňují použití vnitrostátního ustanovení, podle něž soud není oprávněn uložit účastníkovi řízení, který neměl ve věci úspěch, náklady odměny advokáta ve výši, která je nižší než minimální částka stanovená nařízením vydaným stavovskou organizací advokátů, jako je Nejvyšší advokátní rada (Bulharsko) a přezkoumat její přiměřenost s ohledem na dopady na částku konkrétně stanovenou ve věci a zamítnout použití této částky, překračuje-li to, co je nezbytné k dosažení jejích cílů, nebo musí soud zásadně přezkoumat druh kritérií stanovených v nařízení pro výpočet částky a jejich podobu, a, konstatuje-li, že v určitých případech mohou být vyšší než to, co je nezbytné pro dosažení cílů, upustit od použití dotčeného pravidla ve všech případech?
6. Je-li za legitimní cíl minimální odměny považováno zajištění kvalitních právních služeb, umožňuje pak čl. 101 odst. 1 SFEU, aby minimální částky byly stanoveny pouze na základě druhu právní věci (předmět sporu), hmotného zájmu na věci a částečně počtu uskutečněných jednání, aniž jsou zohledněna jiná kritéria, jako je komplexnost skutkového stavu, použitelná vnitrostátní a mezinárodní ustanovení atd.?

7. Je-li odpověď na pátou otázku taková, že vnitrostátní soud musí u každého řízení zvlášť přezkoumat, zda mohou legitimní cíle zajištění účinné právní pomoci odůvodnit použití právního ustanovení o minimální částce odměny, na základě jakých kritérií pak musí soud posoudit přiměřenost minimální částky odměny v konkrétní věci, má-li za to, že minimální částka se řídí cílem zajistit účinnou právní pomoc na vnitrostátní úrovni?
8. Musí být čl. 101 odst. 1 SFEU ve spojení s čl. 47 třetím pododstavcem Listiny základních práv vykládán v tom smyslu, že při posouzení sedmé otázky musí být přihlédnuto k právní úpravě schválené exekutivou o odměně advokátů ustanovených státem z úřední povinnosti, která – v souladu se zákonným odkazem – představuje nejvyšší částku náhrady pro účastníka řízení, který měl ve věci úspěch a byl zastoupen podnikovým právníkem?
9. Musí být čl. 101 odst. 1 SFEU ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud je při posuzování sedmé otázky povinen uvést výši odměny, která postačuje k dosažení cíle zajištění kvalitní právní pomoci a kterou musí porovnat s tou, která vyplývá z právní úpravy, a musí vysvětlit důvody výše částky, kterou stanovil podle svého uvážení?
10. Musí být čl. 101 odst. 2 SFEU ve spojení se zásadami efektivity vnitrostátních procesně právních prostředků a zákazu zneužívání práva vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud, jestliže konstatuje, že rozhodnutí sdružení podniků porušuje zákaz omezování hospodářské soutěže tím, že stanoví minimální sazby pro své členy, aniž existují závažné důvody pro připuštění takového zásahu, je povinen použít minimální sazby stanovené v tomto rozhodnutí, protože odráží skutečné tržní ceny služeb, jichž se rozhodnutí týká, protože všechny osoby poskytující dotčenou službu jsou povinny stát se členy tohoto sdružení?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2017:890

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven administrativen sad (Bulharsko) dne
5. července 2022 – Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustrojstvoto i rakovoditel na
Upravljavashia organ na operativna programa „Regioni v rastež“ 2014-2020 v. Obština Razgrad**

(Věc C-441/22)

(2022/C 408/40)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varchoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustrojstvoto i rakovoditel na Upravljavashia organ na operativna programa „Regioni v rastež“ 2014-2020

Odpůrkyně: Obština Razgrad

Předběžné otázky

1. Připouští čl. 72 odst. 1 písm. e) ve spojení s odst. 4 písm. a) a b) směrnice 2014/24 ⁽¹⁾ takovou vnitrostátní právní úpravu nebo praxi výkladu a použití této právní úpravy, podle níž je možné mít za to, že se jedná o porušení ustanovení o podstatné změně smlouvy na veřejnou zakázku, pouze tehdy, pokud smluvní strany podepsaly písemnou dohodu/přílohu o změně smlouvy na veřejnou zakázku?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku: Připouští čl. 72 odst. 1 písm. e) ve spojení s odst. 4 písm. a) a b) směrnice 2014/24 takovou vnitrostátní právní úpravu nebo praxi výkladu a použití této právní úpravy, podle níž může nezákonná změna smlouvy na veřejnou zakázku nastat nejen písemnou dohodou podepsanou smluvními stranami, nýbrž rovněž společnými jednáními smluvních stran porušujícími ustanovení o změnách smluv na veřejné zakázky, jejichž výrazem je komunikace a její písemné záznamy (jako ty ve sporu v původním řízení), z nichž lze usuzovat na shodnou vůli, pokud jde o uvedenou změnu?

3. Připouští čl. 72 odst. 1 písm. e) ve spojení s odst. 4 písm. a) a b) směrnice 2014/24 takovou vnitrostátní právní úpravu nebo praxi výkladu a použití této právní úpravy, podle níž v případě, jako je ten v původním řízení (kdy byla v zadávací dokumentaci stanovena maximální lhůta a nejzazší termín splnění zakázky; kdy je lhůta rovněž indikátorem v rámci metodiky hodnocení nabídek; kdy při plnění zakázky skutečně došlo k překročení maximální lhůty uvedené v dokumentaci a nejzazšího termínu, aniž existovaly nepředvídatelné okolnosti; kdy zadavatel splněnou zakázku převzal bez výhrad a neuplatnil smluvní pokutu z důvodu prodlení), je splnění zakázky, při němž byly porušeny podmínky stanovené v části zadávací dokumentace a smlouvy na veřejnou zakázku týkající se lhůty, aniž existovaly nepředvídatelné okolnosti, a zadavatel neuplatnil žádné výhrady, považováno pouze za jistý druh neuspokojivého plnění, a nikoliv za nezákonnou podstatnou změnu smlouvy na veřejnou zakázku v části týkající se lhůty dokončení?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven administrativen sad (Bulharsko) dne 5. července 2022 – Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustrojstvoto i rakovoditel na Nacionalnia organ po programa „INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020“ v. Obština Balčik

(Věc C-443/22)

(2022/C 408/41)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varchoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustrojstvoto i rakovoditel na Nacionalnia organ po programa „INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020“

Odpůrkyně: Obština Balčik

Předběžné otázky

1. Připouští čl. 72 odst. 1 písm. e) ve spojení s odst. 4 písm. a) a b) směrnice 2014/24 (¹) takovou vnitrostátní právní úpravu nebo praxi výkladu a použití této právní úpravy, podle níž je možné mít za to, že se jedná o porušení ustanovení o podstatné změně smlouvy na veřejnou zakázku, pouze tehdy, pokud smluvní strany podepsaly písemnou dohodu/přílohu o změně smlouvy na veřejnou zakázku?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku: Připouští čl. 72 odst. 1 písm. e) ve spojení s odst. 4 písm. a) a b) směrnice 2014/24 takovou vnitrostátní právní úpravu nebo praxi výkladu a použití této právní úpravy, podle níž může nezákonná změna smlouvy na veřejnou zakázku nastat nejen písemnou dohodou podepsanou smluvními stranami, nýbrž i společnými jednáními smluvních stran porušujícími ustanovení o změnách smluv na veřejné zakázky, jejichž výrazem je komunikace a její písemné záznamy (jako ty ve sporu v původním řízení), z nichž lze usuzovat na shodnou vůli, pokud jde o uvedenou změnu?
3. Zahrnuje pojem „pečlivá příprava zadávacího řízení“ ve smyslu bodu [109] odůvodnění směrnice 2014/24 v části týkající se lhůty pro provedení činností také posouzení rizik vyplývajících z obvyklých povětrnostních podmínek, které by mohly mít nepříznivý vliv na provedení zakázky ve lhůtě, jakož i posouzení zákonných zákazů týkajících se provedení činností během určitého období, které spadá do doby plnění zakázky?

4. Zahrnuje pojem „nepředvídatelné okolnosti“ ve smyslu směrnice 2014/24 pouze okolnosti, které nastaly po zadání veřejné zakázky (jak stanoví vnitrostátní ustanovení § 2 bod 27 Doplnitelní razporedbi na Zakona za obštestvenite porački [doplňková ustanovení k zákonu o zadávání veřejných zakázek]) a které nebylo možné předvídat ani při přiměřeně pečlivé přípravě, nejsou způsobeny jednáním nebo opomenutím stran, ale znemožňují plnění za dohodnutých podmínek? Nebo směrnice nevyžaduje, aby tyto okolnosti nastaly po zadání zakázky?
5. Představují obvyklé povětrnostní podmínky, které nejsou „nepředvídatelnými okolnostmi“ ve smyslu bodu [109] odůvodnění směrnice 2014/24, a zákonný zákaz stavebních prací během určitého období oznámeného před zadáním zakázky objektivní odůvodnění nesplnění zakázky ve lhůtě? Je v této souvislosti účastník povinen (při vynaložení náležité péče a v dobré víře) zohlednit při výpočtu nabízené doby běžná rizika, která jsou relevantní pro včasné splnění zakázky?
6. Připouští čl. 72 odst. 1 písm. e) ve spojení s odst. 4 písm. a) a b) směrnice 2014/24 takovou vnitrostátní právní úpravu nebo praxi výkladu a použití této právní úpravy, podle které lze hovořit o nezákonné změně smlouvy na veřejnou zakázku v takovém případě, o jaký se jedná ve věci v původním řízení, kdy lhůta pro plnění zakázky v určitých mezích představuje podmínku účasti v zadávacím řízení (a účastník je vyloučen, pokud tyto lhůty nedodrží); ke splnění zakázky nedošlo ve stanovené lhůtě z důvodu obvyklých povětrnostních podmínek a zákonného zákazu činností, na které se vztahuje předmět a lhůta zakázky, který byl oznámen před zadáním zakázky a nepředstavoval nepředvídatelnou okolnost; k převzetí plnění zakázky došlo bez jakýchkoli reklamací ohledně lhůty a nebyla uplatněna smluvní pokuta za prodlení, takže v konečném důsledku došlo ke změně podstatné podmínky v zadávací dokumentaci, která určovala konkurenční prostředí, a k posunu ekonomické rovnováhy zakázky ve prospěch dodavatele?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 6. července 2022 – Caixabank SA a další v. ADICAE a další

(Věc C-450/22)

(2022/C 408/42)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Caixabank SA, Caixa Ontinyent SA, Banco Santander SA, sucesor procesal de Banco Popular Español SA a Banco Pastor SA, Targobank, SA, Credifimo SAU, Caja Rural de Teruel SCC, Caja Rural de Navarra SCC, Cajasiete Caja Rural SCC, Liberbank SA, Banco Castilla La Mancha SA, Bankia SA, procesní nástupkyně Banco Mare Nostrum SA, Unicaja Banco, SA, Caja Rural de Asturias SA, Caja de Arquitectos SCC (Arquia Bank SA), Nueva Caja Rural de Aragón SC, Caja Rural de Granada SCC SA, Caja Rural del Sur SCC, Caja Rural de Jaén, Barcelona a Madrid SCC, Caja Rural de Albacete, Ciudad Real a Cuenca SCC (Globalcaja), Caja Laboral Popular SCC (Kutxa), Caja Rural Central SCC, Caja Rural de Extremadura SCC, Caja rural de Zamora SCC, Banco Sabadell SA, Banca March SA, Ibercaja, Banca Pueyo SA

Odpůrci: ADICAE, M.A.G.G., M.R.E.M., A.B.C., Óptica Claravisión SL, A.T.M., F.A.C., A.P.O., P.S.C., J.V.M.B., právní nástupce C.M.R.

Předběžné otázky

- 1) Vztahuje se čl. 4 odst. 1 směrnice 93/13/EHS⁽¹⁾, pokud odkazuje na okolnosti, které nastanou při uzavření smlouvy, a čl. 7 odst. 3 téže směrnice, pokud odkazuje na podobná ujednání, na abstraktní posouzení ujednání používaných více než stovkou finančních institucí v milionech bankovních smluv pro účely přezkumu transparentnosti v rámci kolektivní žaloby, aniž byla zohledněna úroveň nabízených předmluvních informací o právní a ekonomické zátěži ujednání nebo další okolnosti, které v každém jednotlivém případě existovaly v době uzavření smlouvy?
- 2) Je slučitelné s čl. 4 odst. 2 a čl. 7 odst. 3 směrnice 93/13/EHS, aby mohl být abstraktní přezkum transparentnosti z pohledu průměrného spotřebitele proveden v případě, kdy je několik smluvních nabídek určeno různým specifickým skupinám spotřebitelů nebo kdy existuje více subjektů s ekonomicky a geograficky velmi odlišnými oblastmi podnikání, které používají dotčené ujednání po velmi dlouhou dobu, během níž se vyvinulo povědomí široké veřejnosti o těchto ujednáních?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 13. července 2022 – trestní řízení proti VB

(Věc C-468/22)

(2022/C 408/43)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Účastník původního trestního řízení

VB

Předběžná otázka

Je takové vnitrostátní ustanovení, jako je čl. 423 odst. 3 NPK, které ukládá osobě žádající o obnovu řízení z důvodu, že nebyla přítomna při řízení, aniž by se jednalo o případy stanovené v čl. 8 odst. 2 směrnice 2016/343⁽¹⁾, aby se dostavila osobně k soudu za účelem věcného projednání této žádosti, v souladu s článkem 9 směrnice [směrnice] a se zásadou efektivit?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. 2016, L 65, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. srpna 2022 Robertem Aquinem proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 1. června 2022 ve věci T-253/21, Aquino v. Parlament

(Věc C-534/22 P)

(2022/C 408/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Roberto Aquino (zástupci: L. Levi a S. Rodrigues, avocats)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- věc sám projednal a rozhodl, že žaloba navrhovatele byla opodstatněná,
- uložil dalšímu účastníkovi řízení náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Nesprávné právní posouzení vedoucí k chybnému výkladu kritéria pochybností, které zakládá právo administrativy na zásah do volebního procesu směřujícího k volbě předsednictva Výboru zaměstnanců – Rozpornost odůvodnění – Porušení svobody sdružování a shromažďování (článek 12 Listiny základních práv Evropské unie), jak se odráží v zákazu jakéhokoli neodůvodněného zásahu administrativy do uvedeného volebního procesu
2. Chybná kvalifikace určitých dokumentů vypracovaných na žádost dalšího účastníka řízení za účelem kontroly volebního procesu – Porušení povinnosti soudu uvést odůvodnění
3. Zkreslení spisu a nesprávný výklad pravidel použitelných na ustavující zasedání Výboru zaměstnanců – Porušení práva na obhajobu

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 16. srpna 2022 – GF v. Schauinsland-Reisen GmbH

(Věc C-546/22)

(2022/C 408/45)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: GF

Žalovaná: Schauinsland-Reisen GmbH

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 12 odst. 3 směrnice 2015/2302⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že se pořadatel zájezdu může nevyhnutelných a mimořádných okolností, které mu brání v plnění smlouvy, dovolat již tehdy, pokud orgán, který je k tomu v členském státě klienta příslušný, před plánovaným zahájením zájezdu zveřejnil varování před cestami do cílové země nejvyššího stupně?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Musí být čl. 12 odst. 3 směrnice 2015/2302 vykládán v tom smyslu, že se o nevyhnutelné a mimořádné okolnosti nejedná v případě, že cestující, vědom si varování před cestami do dané země a nejistoty ohledně dalšího vývoje pandemické situace, prohlásil, že navzdory tomu hodlá na zájezdu trvat, a jeho uskutečnění nebylo pro pořadatele nemožné?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS (Úř. věst. 2015, L 326, s. 1).

Usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 21. července 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles – Belgie) – AB, AB-CD v. Z EF

(Věc C-265/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/46)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda druhého senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 263, 5.7.2021.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 9. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Wiesbaden – Německo) – TX v. Spolková republika Německo

(Věc C-481/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/47)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 422, 18.10.2021.

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 4. srpna 2022 – Genzyme Europe v. Komise**(Věc T-483/22)**

(2022/C 408/48)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Genzyme Europe BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: P. Bogaert, B. Van Vooren a M. Oyarzabal Arigita, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí, podle něhož nelze avalglucosidase alfa kvalifikovat jako „novou účinnou látku“, jak je uvedeno či implicitně naznačeno v rozhodnutí Komise C(2022) 4531 final ze dne 24. června 2022;
- zrušil článek 5 uvedeného rozhodnutí Komise, který stanoví, že léčivý přípravek Nexviadyme – avalglucosidase alfa nelze klasifikovat jako léčivý přípravek pro vzácná onemocnění, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 10 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 ⁽¹⁾ a čl. 14 odst. 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004 ⁽²⁾ a ze zjevně nesprávného posouzení ve spojení s neodpovídajícím odůvodněním (ve vztahu k první části napadeného rozhodnutí, v níž byl odepřen status „nové účinné látky“).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy zakotvené v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie (ve vztahu k první části napadeného rozhodnutí, v níž byl odepřen status „nové účinné látky“).
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 5 odst. 12 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 141/2000 ze dne 16. prosince 1999 o léčivých přípravcích pro vzácná onemocnění ⁽³⁾, ze zjevně nesprávného posouzení a z neodpovídajícího odůvodnění (ve vztahu ke druhé části napadeného rozhodnutí – zrušení označení jako léčivý přípravek pro vzácná onemocnění).

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27 s. 69).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. 2004, L 136, s. 1; Zvl. vyd. 13/34 s. 229).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 141/2000 ze dne 16. prosince 1999 o léčivých přípravcích pro vzácná onemocnění (Úř. věst. 2000, L 18, s. 1; Zvl. vyd. 15/05 s. 21).

Žaloba podaná dne 19. srpna 2022 – Schrom Farms v. Komise**(Věc T-507/22)**

(2022/C 408/49)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Schrom Farms spol. s r. o. (Velké Albrechtice, Česká republika) (zástupci: S. Sobolová a O. Billard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/908 ze dne 8. června 2022, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (oznámeno pod číslem C(2022) 3543) (Úř. věst. 2022, L 157, s. 15), v rozsahu, v němž se z unijního financování vylučují výdaje spojené s dotací poskytnutou žalobkyni českými orgány ve výši 30 606,96 eura;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní a
- nařídil další opatření, která bude považovat za vhodná.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že u výdajů spojených s dotací poskytnutou žalobkyni českými orgány ve výši 30 606,96 eura je jejich vyloučení z unijního financování nedostatečně odůvodněno, tj. schází jakékoli vylicení důvodů v rozporu s článkem 296 SFEU a s čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná porušila základní práva žalobkyně, a to jak přímo, tak nepřímo, neboť žalobkyni nebyla dána příležitost vyjádřit se v průběhu auditu vedoucího k přijetí napadeného rozhodnutí, přestože se toto rozhodnutí údajně negativně dotýká dotace poskytnuté žalobkyni.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná nemá pravomoc vykládat a uplatňovat vnitrostátní právo členských států.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná neprokázala obsah české právní úpravy a chybovala v jejím výkladu a uplatnění.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná chybovala rovněž ve výkladu a uplatnění unijního práva, když měla nesprávně za to, že došlo k porušení článku 61 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1), a uplatnila česká pravidla o střetu zájmů v rozporu se základními zásadami unijního práva, včetně základních zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace.

Žaloba podaná dne 31. srpna 2022 – PAN Europe v. Komise**(Věc T-536/22)**

(2022/C 408/50)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brusel, Belgie) (zástupce: A. Bailleux, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a odůvodněnou;
- zrušil rozhodnutí, které bylo žalobkyni platně doručeno dne 18. července 2022 a kterým byla zamítnuta žádost o vnitřní přezkum prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/2049 ze dne 24. listopadu 2021, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh obnovuje schválení účinné látky cypermethrin jako látky, která se má nahradit, a mění příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011 ⁽¹⁾;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod, který vychází z porušení zásady předběžné opatrnosti a povinnosti Unie zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí, jak vyplývá z článků 9 a 11, čl. 168 odst. 1 a čl. 191 odst. 1 SFEU a z článků 35 a 37 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2021, L 420, s. 6.

Žaloba podaná dne 2. září 2022 – Sanity Group v. EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)**(Věc T-541/22)**

(2022/C 408/51)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Sanity Group GmbH (Berlín, Německo) (zástupci: B. Koch a V. Wolf, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: AC Marca Brands, SL (Barcelona, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie Sanity Group – Přihláška č. 18 110 653

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. června 2022, ve věci R 2107/2021-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 4. září 2022 – Martin Rodrigo v. EUIPO – Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)

(Věc T-542/22)

(2022/C 408/52)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Andres Carlos Martin Rodrigo (Fuente el Saz de Jarama, Španělsko) (zástupce: J. L. Donoso Romero, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Louis Vuitton Malletier (Paříž, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobce

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie CALIFORNIA Dreaming by Made in California – Přihláška č. 18 224 612

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. června 2022, ve věci R 2242/2021-5

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu;
- v důsledku toho zamítl námitky v plném rozsahu; a následně vyhověl přihlášce obrazové ochranné známky Evropské unie pro všechny výrobky a služby;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 5. září 2022 – Laboratorios Ern v. EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)**(Věc T-543/22)**

(2022/C 408/53)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupkyně: S. Correa Rodríguez, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: BRM Extremities Srl (Milán, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie BIOPLAN – Přihláška č. 18 095 065

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. června 2022, ve věci R 2147/2021-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a, v případě, že se rozhodne vstoupit do tohoto řízení jako vedlejší účastník, společnosti BRM Extremities Srl, náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 6. září 2022 – Prolactal v. EUIPO – Prolactea (PROLACTAL)**(Věc T-549/22)**

(2022/C 408/54)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Prolactal GmbH (Hartberg, Rakousko) (zástupci: H. Roerdink a S. Janssen, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Prolactea, SAU (Castrogonzalo, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie k ochranné známce PROLACTAL – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 475 897

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. června 2022, ve věci R 752/2021-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se dotýká společnosti Prolactal;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 27 odst. 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625;
- Porušení zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty, neboť rozhodnutí EUIPO, podle kterého žádosti společnosti Prolactal o předložení důkazu o užívání nesplňují požadavky čl. 10 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci o OZEU, a jsou tudíž nepřipustné, není přiměřené důsledkům, které z toho vyplývají;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení článku 94 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 a čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie;
- Porušení zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty, neboť důkazní břemeno, jež uložil EUIPO, překračovalo meze toho, co bylo možné očekávat, že žalobkyně předloží jako důkaz o koexistenci;
- Porušení relevantní ustálené judikatury týkající se celkového posouzení nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 7. září 2022 – mataharispaclub v EUIPO – Rouha (SpaClubMatahari)

(Věc T-552/22)

(2022/C 408/55)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: český

Účastníci řízení

Žalobkyně: mataharispaclub s. r. o. (Mníšek pod Brdy, Česká republika) (zástupce: M. Diamant, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Alena Rouha (Praha, Česká republika)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie SpaClubMatahari – Ochranná známka Evropské unie č. 17 642 661

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí Čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. června 2022 ve věci R 937/2021-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a vedlejšímu účastníkovi náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení článku 8 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení článku 59 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení článku 60 odst. 1. písm. a) a článku 60 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 9. září 2022 – Francie v. Komise**(Věc T-555/22)**

(2022/C 408/56)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: T. Stehelin, A. Daniel a E. Leclerc, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/400/22 nazvaném „Administrátoři (AD 7) a odborníci (AD 9) v oborech obranný průmysl a vesmír“, zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie dne 16. června 2022 ⁽¹⁾;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že otevřené výběrové řízení EPSO/AD/400/22 nazvané „Administrátoři (AD 7) a odborníci (AD 9) v oborech obranný průmysl a vesmír“ (dále jen „napadené oznámení o výběrovém řízení“) vedlo k neodůvodněné diskriminaci na základě jazyka.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení požadavku přijmout do zaměstnání úředníky s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené oznámení o výběrovém řízení obchází postupy stanovené smlouvami na určení jazykového režimu orgánů Unie a podmínky jejich použití.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesplnění povinnosti Evropské unie respektovat svou bohatou kulturní a jazykovou rozmanitost a dbát na zachování a rozvoj evropského kulturního dědictví.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z nesplnění povinnosti uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2022, C 233A, s. 1.

Žaloba podaná dne 13. září 2022 – HF v. Parlament**(Věc T-565/22)**

(2022/C 408/57)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* HF (zástupkyně: A. Tymen, advokátka)*Žalovaný:* Evropský parlament**Návrhová žádání**

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

v důsledku toho:

— zrušil rozhodnutí ze dne 3. listopadu 2021, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o pomoc ze dne 11. prosince 2014;

— v případě potřeby zrušil rozhodnutí ze dne 3. června 2022, které bylo doručeno dne 7. června 2022 a kterým byla zamítnuta stížnost žalobce ze dne 3. února 2022;

— uložil žalovanému povinnost nahradit nemajetkovou újmu žalobce, jejíž výše se stanoví *ex aequo et bono* na 50 000 euro;

— uložil žalovanému náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nesrovnalosti v postupu Výboru, z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a z porušení článku 24 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“).
2. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávných posouzení, z porušení povinnosti poskytnout pomoc a z porušení článků 12a a 24 služebního řádu.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. září 2022 – Schenk Italia v. EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)**(Věc T-474/21) ⁽¹⁾**

(2022/C 408/58)

Jednací jazyk: itaština

Předsedkyně šestého senátu nařídila vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 382, 20.9.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. září 2022 – Automobiles Citroën v. EUIPO – Polestar (Zobrazení dvou proti sobě natočených hrotů šípu)

(Věc T-608/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/59)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 471, 22.11.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. září 2022 – Automobiles Citroën v. EUIPO – Polestar (Zobrazení dvou proti sobě natočených hrotů šípu)

(Věc T-625/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/60)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 471, 22.11.2021.

